

Laurinkostersällskapet

Sommarträffen på Rosättra varv

S/Y *Vindleka* smyger fram i den smula vinden i sundet mot Rosättra. Förmodligen känner hon att hon närmar sig sin födelseort, året 1967. Här byggdes hon som den senaste 3,2 tons Laurinkostern i mahogny, förmodligen den sista. Båttypen var föregångare till plast L-28 som började byggas 1966.

Först glider vi förbi Karlsros båtvarv, där det också har byggts en mängd Laurinkostrar i olika storlekar. Varvet är nu nerlagt och marken ägs av "Linjettgänget".

Rosättra ligger precis intill Karlsro och när vi lägger till möts vi av en skog av Linjettmaster. Men det ligger också en mängd andra båtar vid servicevarvet.

Rosättra är uppdelat i två bolag, nyproduktion av Linjett-båtar och servicevarvet. Det senare drivs av Janne Gustavsson och hans två söner. Linjettvarvet drivs av Mats Gustavsson och hans tre söner.

På pappret är det sönerna som driver respektive bolag, men fäderna finns nog med i bakgrunden.

De tre bröderna Ola, Jan och Mats som är söner till Fritiof som har byggt båtar sen 1950-talet på Rosättra. Till sig själva byggde de varsin 3,2 tons Laurinkost som de kappseglade flitigt med, bland annat Gotland runt. Laurinkostrarna hamnade högt upp i resultatlistorna på 1950- och 60-talet.

På lördag förmiddag blir vi väl mottagna av en pigg och pratglad 78-årig Jan Gustavsson! Vi, är Lars Bergman som seglar Fisher Northeaster 30, tidigare ägare av en L-28 i plast och senare den ketchriggade L-32an Sarang. Och Eva och Tobbe Bragderyd med *Vindleka* och som tidigare under 33 år ägt en L-31a *Vahine*. Som kuriosa så seglade Lars och Tobbe tillsammans på *Falken* 1970.

Vi var en liten skara men vi prövade Jannes minne med en mängd frågor. Han visade oss runt på området och berättade glatt!

Först på servicevarvet där de lägger upp båtar under tak. Men de har också en nybyggd modern verkstad där de kan ta in några båtar åt gången. Nu höll de på att färdigställa en 50-fots stålbåt.

När Janne visade sin 5,5a i glänsande mahogny sken han upp ännu mer! Såg ut som ny fast hon var byggd på 1970-talet. Med henne tänker han vinna VM, samma år som han fyller 80. Vi ska hålla ögonen på dig!

Så går vi in i Linjettvarvet där nya Linjetter färdigställs. Den första byggdes 1973; Linjett 34, 37 och 43.

Träffen avslutas med sittning i S/Y *Vindleka*. Janne minns att båten beställdes av byggmästare Danielsson från

Stockholm. Oftast byggde beställarna inredningen själva. Men Danielsson ville att varvet även skulle färdigställa inredningen som är byggd i oregon pine och mahogny.

Janne minns tillbaka till sina seglingar med sin 3,2-tonare *Andrina*. Främst var det Olle Enderlein-båtar som de tampades med. När vinflaskorna som låg under kojerna, började åka mot lä var det dags att reva. Om vinden ökade ytterligare tog de ner genuan och satte focken. Han förordar partialriggen i stället för mastheadrigg. Han gillade inte den stora genuan.

Det var kappseglingsreglerna som gav mast-headriggen fördelar.

Trälaurinare började byggas på Rosättra i skiftet 1940- och 50-talet och upphörde i slutet av 1960-talet. Då blev plastlaurinarna populära. De har byggts på olika platser i landet, men inte på Rosättra.

Ni som vill veta mer om Rosättra, läs också: www.servicevarvet.se och www.linjettsegelbatar.se samt Linjettboken – med vind i seglen.

Eva och Tobbe Bragderyd med
S/Y Vindleka

Här fortsätter Åke Somnells jorden-runt-segling med Miss My!

Vi skall nu lämna St. Vincent och Grenadinerna. Innan vi går iland för att klarera "anställer" vi ett par grabbar, som erbjuder sig att passa båten. Tull och immigration finns vid den lilla flygplatsen i kanten av byn. Inga krångligheter eller kostnader. Efter en del inköp återvänder vi till båten. På stenbryggan sitter en liten pojke i 7-årsåldern. Han påpekar att det är han som passar båten – de andra killarna sköter inte jobbet – de står ju där borta och snackar! Det blir vaktombyte och lillgrabben får också en slant.

Vi gör ytterligare en runda kring Clifton – går utmed stranden och tittar på revet och besöker Anchorage Yacht Club som har Happy hour. Det är mest "charterseglare" som hänger där, som engelska seglare säger "de är som fransmän, inga man tar kontakt med". Vår vakt sitter troget kvar när vi senare återkommer till *Miss My*. Han tar också hand om en del sopor och får ännu en slant och lite godis.

Söndag 19 januari, vi tar farväl av Union Island och styr kosan mot Grenada – en tur på 35 sjömil. Vi har en fin segling förbi flera öar i de sydliga Grenadinerna – lite akter om halv vind, vilket vi ju inte varit bortskämda med här i Karibien.

Grenada, som ofta kallas kryddön, är en stat med självstyre inom Brittiska samväldet. Den består av ett antal öar, bland dem passerar vi den näst största som heter Carriacou. Den lilla östaten genomled nyligen en räkka politiska och

militära våldsamheter. Efter en period med tendenser till politiskt enväld följde 1979 en kupp, där den vänsterradikale Maurice Bishop tog makten med avsikt att kliva på tåget som Fidel Castro styr. Bishop dödades själv 1983 och för att förhindra ytterligare interna strider och vänstervridning ingrep USA militärt. Resultatet blev som bekant att en västorienterad administration tillsatts. Även om ett fåtal trakasserier förekommit mot besökande så bedöms det allmänna läget nu vara stabilt.

Det känns befriande att segla in i lä under Grenadas kust. Havet är lugnt och ön syns grön och frisk efter Syd-grenadinernas något solblekta kobbar.

Huvudstaden St. George's ligger på Grenadas sydvästsida. Inseglingen är märkt med bojar och där inne finns en hästskoformad lagun, som utgör hamnen, omgärdad av staden. Vi finner en lämplig plats och rasslar ut ankaret när klockan är 15.00. Vi noterar ett 50-tal segelbåtar, bland andra *Blue Lady II*. Det skall bli kul att återse Lars och Claes.

Så tar vi oss in till tull för inklarering. Tydligt är vi sena och det skall kosta 40 EC\$ för övertid. Vi tänker först vänta med klareringen till imorgon, men vi är ju upptäckta så efter lite dividerande konstaterades att vi nog kommit på rätt tid i alla fall. Jag har mitt tjänstevapen med ombord, en 9 mm pistol. Den har hittills inte föranlett några problem men den unge tullmannen är lite konfunderad när jag visar upp den. Han är rädd för att jag skall "go crazy" och börja skjuta omkring mig. Efter en försäkran att så ingalunda är fallet och att jag kan hålla pistolen inlåst ombord, får jag behålla puffran.

På kvällen är Lars och Claes ombord hos oss. Mycket snack blir det om vad vi och kanske mest, vad andra råkat ut för sedan vi sågs senast.

Måndag morgon går vi till passpolisen med begäran att få stanna en vecka. Det går för sig. Så söker vi efter det svenska konsulatet för att hämta post där. Enligt UD:s kalender skall det finnas på Melville Street, men icke så. Efter en del telefonerande får vi klarat ut var det finns men det är stängt. Konsul Angela Smith är inte hemma och det är tydligen hon själv som hanterar posten. Hon kommer tillbaka om en vecka, så det är bara att vara tålmodig och vänta.

St. George's är en ruschig stad men samtidigt pittoresk och allmänt trevlig. Människor vi möter är positiva och hjälpsamma. Vi handlar lite matvaror, är inne på en av de två yachtklubbarna för en öl och dusch. Till middagen fixas fläskpannkaka, det känns lite svenskt!

Nästa land som står på tur är Venezuela och dit krävs det visum. Det är en lång promenad till deras ambassad, där vi blir mottagna av en trevlig man. Efter ett litet förhör är formaliteterna undanstökade och vi får hämta våra visa om fem dagar.

Det är Birgits födelsedag idag den 21 januari. Vi firar med att gå till yachtklubben för en svalkande öl. Passar bra eftersom vi blir bjudna av en belgare som fått lift med vår dingy. Mera firande blir det genom en god middag på restaurangen The Nutmeg med fin utsikt över hamnen. Nutmeg betyder muskotnöt

och är ett passande namn här, eftersom det är exportkryddan nummer ett.

Grenada är värt en rundtur och den företar vi med buss. Först tvärs över till östra sidan och en liten stad som heter Grenville, centrum för fiske och kryddframställning. Återfärden sker via nordkusten med byte till minibuss för sista etappen. Det är en tur som vi sent skall glömma! En vildsint chaufför som idkar kappkörning med ett par andra lika vilda, med överfulla minibussar. Resan ackompanjeras av calypso på högsta ljudnivå. Vi överlever båda hoten.

Vi konstaterar att Grenada har en natur inte olik den på Martinique, bananer växer vilt i stor utsträckning. I vissa områden ser vi en del människor som uppenbarligen är av indiskt ursprung, för övrigt är det bara mörkhyade "värmänningar". På kvällen hör vi på radionyheter att några ynglingar på Dominica ställts inför rätta för mord ombord på en tysk båt i Prince Rupert Bay, platsen där vi anställde ynglingen Roy.

Vi tillbringar några trevliga dar i St. George. Situationen är lugn, i varje fall på ytan. En liten incident, möjligen ofrivillig, händer i en affär där Birgit blir rätt hårdhänt knuffad av en yngling med rastafälator.

En minoritet vill fortfarande ha förändring till stånd, vid senaste valet röstade 20% på kommunisterna. Arbetslösheten har minskat genom att turismen har ökat och projekt som vägbyggen och skogsvård finansieras av USA.

Kontakten hemåt fungerar perfekt och Lennart är flitigt igång dagligen. Birgits chef på jordbruksdepartementet, Karl Säck, har ringt och sänt hälsningar. Han uttryckte sin förvåning över våra planer att fortsätta ut på Pacific, liksom även syster Ulla-Britt gjorde häromdagen. De visste säkerligen om våra planer eftersom

vi både ritat och berättat tidigare. Förmodligen tror ändå vissa att vi inte är kapabla att genomföra detta. Lite planeringsunderlag får vi av en australisk kille, Keith, som seglat uppför Röda Havet. Enligt honom är det helt okey att göra det under tiden januari–mars och absolut att föredra framför att runda Sydafrika.

Det är fredag 24 januari. Lennart meddelar att det har varit inbrott i vår källarlokal på Bondegatan i Stockholm. Eftersom vi hyrt ut bostaden har vi placerat ganska mycket prylar i källaren men vad som är borta vet vi inte. Svågern Inge sköter kontakten med försäkringsbolaget. Mer information lär komma ...

Våra visum till Venezuela avhämtas och därefter är vi redo att lämna St. George's. Det blir bara en tur "runt hörnet" till Prickley Bay på Grenadas sydsida. Vi rundar Point Salinas med Salina Airport.

I slutet av oktober 1983, alltså för bara drygt två år sedan, stod här de hårdaste striderna under operation URGENT FURY, som Ronald Reagan beordrade för att förhindra en fortsatt kommunistisk utveckling. Här slogs amerikanska 82nd Airborne Division och Rangers mot huvudsakligen kubansk militär.

Vi lokaliserar radiofyren vid Salinas, den kan komma till användning på väg mot Isla Margarita. Vi finner Prickley-bukten utmärkt och här ligger ett 30-tal båtar före oss. Vi badar och försöker få bort en del beväxning på båten. Lars och Claes anländer också en stund efter oss och vi är över hos dem för fika och snack på kvällen.

Den förra och något vilda bussturen avskräckte inte mer än att vi hyr en taxi, som är en minibuss, för ännu en tur. Via St. George's in på ön där vi stannar till vid ett spektakulärt vattenfall. Här uppträder "Mr Superfantastic & Co" och de dyker från hög höjd över fallet samt förväntar sig

något bidrag. På återvägen gör vi ett besök på Salina Airport. USA färdigställer nu landningsbana och terminalbyggnad, som skall vara klart till Reagan kommer på besök den 20 februari.

Så börjar det dra ihop sig till fortsättning på vår seglats. Men först måste vi få fatt i Angela, vår konsul här. Vi ringer och nu svarar hon! Just återkommen från Canada, hon är faktiskt kanadensiska. In till stan igen och samma taxi som igår. Vi shopper lite först och sedan kommer Angela med vår post, varpå hon skjutsar oss ut till Prickley Bay. Perfekt service! Hon är förhandlingschef i Grenada för vår motsvarighet till SAF. Det är 35% arbetslöshet här och hon tycker att grenadaborna i allmänhet är lata och oföretagsamma.

De vill gärna ha hjälp men inte satsa och göra något själva.

Posten består av en bunt brev från Inge och Ulla, Helena, Karl-Olof, Ivan och Göran. Med undantag av Helena tycker vi att våra barn är rätt dåliga på att skriva brev. Men vi får en radiohälsning från Eva-Britt, så vi vet att alla mår bra.

Utklaring sker tisdag 28 januari i Prickley Bay och inga avgifter för övertid om vi går före 16.00. Vi kommer iväg 17.00 och smiter från eventuell övertid! Sydamerika nästa och kurs mot Los Testigos Venezuela, en etapp på cirka 70 sjömil.

Vinden är fin för nattsegling och vi kollar kursen med radiofyren GND vid Salinas Airport. Nu har vi svängt mera åt sydväst ner mot Spanish Main, som det tidigare spansk-kontrollerade området av norra Sydamerika kallades. Benämningen har numera en mer romantisk innebörd. Under vintermånaderna är passadvinden generellt frisk till hård från nordost i detta område. Det innebär att vi får en mera akterlig vind än tidigare i Karibien.

Dessutom går en havsström på 1-2 knop västerut ända ner mot Panama så förut-

sättningarna för lättare och snabbare segling är goda.

Jag har fin kontakt med Börje som kör från amatörstationen på F 16 i Uppsala. Vi närde ju en förhoppning att han skulle kunna avlösa Birgit i augusti. Han meddelar nu att han måste vara i tjänst till första oktober och då blir det lite väl stort glapp. Det är enklare med pensionärer ...

Det går långsamt sista biten fram till Los Testigos och vi konstaterar att det råder ganska kraftig motström. Det stämmer ju inte med vår pilot chart! Kollar lite extra i vår fina Cruising Guide och ser att det kan förekomma counter-currents nära kusten. Hur som helst, nu har vi nått Sydamerikas utpost i norr och vi ankrar i en vik på sydvästsidan av huvudön Testigo Grande. Vi ser ett par segelbåtar lite längre bort men ingen bebyggelse. Några små fiskebåtar skymtar också mellan öarna, så någon slags bostäder bör ju ändå finnas.

Vi får kontakt med besättningen på en USA-båt, *Snowbird*. De säger att det finns någon sorts tillsyningsman som ibland kommer ut och kollar båtarna. Det finns också bebyggelse både här på huvudön och en annan ö som heter Ignam. Det är några familjer, alla är fiskare och alla tillhörande samma släkt. Tillgången av fisk är mycket god och folk här är synnerligen måna om att skydda sina fiskerättigheter.

Det är tidigt på morgonen torsdagen 30 januari. Vi hade tänkt stanna någon dag

för att utforska ön lite närmare. Nu känner vi oss båda lite krassliga. Birgit är förkyld och jag har haft känning av sinuit eller i varje fall besvär med luftrör och bihålor, några dagar. Vi plockar fram doktor Göransson's välsorterade medicinlåda och jag startar en kur med både penicillin och kortison. Bäst att vara garderad så här i civilisationens utmarker. Vi beslutar oss för att fortsätta direkt mot Isla Margarita och motrar ut mellan öarna i vackert månsken. Vår kompasskurs är 244° och vi håller upp några grader för en sned *medström* av drygt en knop. Passaden är svagare än tidigare, så vi har en behaglig seglats. Vilket vi är tacksamma för!

Margarita kan vi inte missa men vi får hålla upp lite för att runda udden vid Pampatar. Jag tog fel på missvisningen, var ju van vid 10-15° i Karibien och här är den endast 3°! Vi ankrar vid Pampatar på öns sydöstra hörn vid 15-tiden. Det är ovanligt tomt på ankarplatsen, endast ett par andra segelbåtar.

Vi jollar in till en gammal brygga och tillbringar resten av dagen med att söka upp fyra olika myndigheter: tull, lokal polis, hamnkapten och passpolis (immigration). Den senare finns vid flygplatsen som ligger 35 kilometer från Pampatar. Dit tar vi oss med minibuss, först till huvudstaden Porlamar, varpå chauffören förvandlar bussen till taxi! Det är väl inte den billigaste varianten, totalkostnad 180 Bolivar, cirka 75:- SEK. Det hela går ändå smidigt genom att chauffören hjälper oss tillrätta och därför att alla, trots otympliga inklaringsrutiner är vänliga. Åtminstone verkar det så, få talar annat än spanska.

Åter i Pampatar äter vi en god middag på en liten restaurang. Grillkött, öl/vin och efterrätt (guajava, smakar som syltade päron) för totalt cirka 75 kronor. Vi jollar ut till *Miss My* som rullar lite otåligt i mörkret.

En dag som ägnas åt diverse inköp följer. Buss till Porlamar, nerlusad med klädaffärer och i övrigt de vanliga butikerna på taxfree-orter. Vi konstaterar att priserna är de lägsta som vi träffat på under resan hittills. Idag blir det lite klädesprylar och matvaror, mera proviantering innan vi fortsätter. I Pampatar köper vi bensin och diesel till otroliga priser och dessutom blir vi bjudna på varsin läsk. Återigen förvånas vi över hur vi blir bemötta här i jämförelse med vad vi märkte på de flesta öarna uppe i Karibien. Som exempel, Birgit är inne med jollen för att hämta vatten och när hon skall flytta plastdunken ner i gummi-båten kommer en ung man fram och hjälper till. Med tidigare erfarenheter i minne, tar hon fram portmonnän för att betala för sig. Killen uppfattar det närmast som en förolämpning. Här hjälper vi varandra! Vi har funderat på att flytta över till Porlamar innan vi går vidare, men vi ligger ju bra här och känner till kryphålen vad beträffar klarering, så troligen stannar vi här.

Januari har runnit undan och idag är det fredag 31:a. Lennart kan inte höras men Einar i Åby bryter in och berättar att Lennarts antenn brakat ihop och reserven duger inte för långdistans. Men en ny antenn är säkerligen på gång, om jag känner Lennart rätt ...

Vi besöker ett supermercado halvvägs till Porlamar med ett imponerande utbud! Här finner vi åter en sorts hönskonserv, som vi köpte i Las Palmas och som under Atlant-färden var vår söndagsmiddag. Söndagarna är räddade för ett tag framöver! Därefter in till stan där Birgit får nya glasögon utprovade med fina bågar och fotocromatiska bifocalglas till 1/3 av priset hemma.

Vi tar oss till berömda Hotel Concorde för att kolla alternativa turer på ön. Diskuterar med en holländsk dam om utflykter och hon rekommenderar besök

vid världens högsta vattenfall, Änglafallen vid Canaima i södra Venezuela. Vi är ju inte på fastlandet ännu och de priser som presenteras verkar lite väl tilltagna för oss,

så vi nöjer oss tills vidare med en busstur i morgon här på Margarita.

(fortsättning följer i nästa nummer)

Årsmötesprotokoll Laurinkostersällskapet 2017

1. Godkännande av mötets behöriga utlysande

- 1.1. Mötet ansåg att kallelsen var behörigen utlyst i god tid både via bladet och hemsidan..
- 1.2. Deltagare: Rune Olsson, Sven-Olof Lundberg, Lars Bergman, Staffan Jonsson, Lissy Lundgren, Håkan Lundgren.

2. Godkännande av dagordning

- 2.1. Dagordningen godkändes

3. Val av två justeringsmän/kvinnor

- 3.1. Sven-Olof och Staffan valdes till justeringsmän.
- 3.2. Efter att protokollet justerats skickar Sven-Olof det till Belinda.

4. Val av ordförande och sekreterare för mötet

- 4.1. Håkan valdes till ordförande och sekreterare

5. Redovisning av årets verksamhet.

Verksamhetsberättelse

På årsmötet 2016 fick styrelsen i uppdrag att uppdatera hemsidan med aktuellt medlemsregister, alla tidigare LaurinKoster-Blad och årsmötesprotokollen. Ett password för medlemmar finns också: Seglarna Seglarna. Digitalt skickas Bladet nu till 9st medlemmar. Styrelsen har haft ett möte på Zum Franciskaner där man la upp riktlinjerna förändringarna på hemsidan. Utöver detta har man inte haft några formella möten, endast via mail. En flyers publicerades och som kan kopieras och ha med på segelturer, för att ges till Laurinägare som ännu inte är medlemmar. Samt försöka ragga nya medlemmar.

Medlemsantalet är nu 67st, varav 5 hedersmedlemmar.

Belinda Embjörns Lundberg har jobbat med medlemsbladet, som kommit ut 5 gånger.

Föreningen har totalt haft fyra träffar under året. Den 11 mars var det vinterträff på Rim Nam i Nynäshamn där Jan Guste berättade och visade bilder från sin långsegling. Den 3-4 juni hade vi den traditionella vårträffen vid Norrviken där 4 båtar deltog, tyvärr blev det riktigt kallt väder.

Den 8-9 juni hade vi vår första sommarträff som var förlagd till Rosättra varv där två båtar kunde delta. Den 2 september hade vi höstträff i Finnhamn med fint väder där 3 båtar deltog där ibland Roland som seglat upp från Västervik. Det blev en trevlig kväll på klipporna.

6. Redovisning av sällskapets ekonomi

- 6.1. Årets resultat blev -2 074,70 kr (korrigeras med 50 öre från pos 8).
- 6.2. Utgående balans 6 866.00 kr
- 6.3. Mötet fastslog oförändrade avgifter för 2018.
- 6.4. Betalningsavin skall bifogas bladet separat för att bättre påminna om betalningen för 2018.
- 6.5. Mötet bestämde att bladet from nummer 96 kommer att distribueras till alla med mailadress och via post endast till de få som inte angivit någon mailadress. Detta för att slippa minska tryckkostnaderna och portot som är stora utgiftsposter.

Avsändare:
Laurinkostersällskapet
c/o Belinda Embjörns Lundberg
Lindalsvägen 53A
135 50 Tyresö

7. Beviljande av styrelsens ansvarsfrihet

7.1. Mötet beviljade styrelsen ansvarsfrihet.

8. Val av styrelsemedlemmar

- 8.1. Webb-redaktör Vakant, valberedningen har inte fått fram något förslag
8.2. Bladet-redaktör Belinda Embjörns Lundberg (omval)
8.3. Sekreterare Gunnar Vagerstam (omval)
8.4. Valberedningen Anders Lundberg (omval)
Vakant

9. Inkomna skrivelser och motioner

Inga motioner eller skrivelser har inkommit under året.

10. Övriga frågor

10.1 Föreningen har tappat medlemmar under de två senaste åren vilket är mycket tråkigt vilket antagligen beror på att vi inte har uppdaterade mailadresser och inte når ut till medlemmarna som tidigare. Håkan uppdaterar medlemsförteckningen löpande och lägger ut denna på hemsidan. Vi kommer också ta fram en blankett till de medlemmar som vi tappat och saknar för att se om vi kan få tillbaka dessa.

10.2 Årsplanering 2018

- 10.2.1 Vinterträff den 10 mars med Norrlandstema
10.2.2 Vårträff den 2 juni i Norrviken
10.2.3 Hösträff den 1 september i Finnhamn
10.2.4 Årsmöte den 17 november.

11. Mötet avslutas

11.1 Mötet avslutades och där efter serverades en god middag från köket till självkostnadspris.

Styrelsen önskar alla en God Jul och ett Gott Nytt År!

OBS Glöm inte att fylla i din uppdaterade e-mail adress så att du får Laurin-Bladet!

Blankett för betalning via Privatgirot

Meddelande till betalningsmottagaren

Årsavgift för Laurinkostersällskapet 2018

Namn _____
Adress _____
Postnummer _____
Telefonnummer _____
Mailadress _____
Båtens _____
Modell _____

PLUSGIRO INBETALNING/GIRERING A

Till PlusGirokonto/personkonto

4683575-7

Betalningsmottagare (endast namn)

Laurinkostersällskapet

Avsändare (namn och postadress)

Svenska kronor

öre

100,00

#04#